

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3583

Duminică 29 aprilie 1956

4 PAGINI — 20 BANI

Forța atotbiruitoare a unității oamenilor muncii

70 de ani au trecut de la cel 1 Mai 1886, cind, in marele oraș american Chicago, a curs singele unora dintre milce de muncitori, care leșiseră in stradă să-și ceară dreptul la o viață demnă, omenească. In amintirea aceluia zile singeroase, muncitorii din lumea întreagă au hotărât să facă din 1 Mai o zi de luptă pentru drepturile clasei muncitoare, clasă căreia îi revine baza socială de a reinnoi lumea pe bazele socialismului. Sărbătorirea de 1 Mai a devenit pentru oamnenii muncii de pretutindeni simbolul unității lor atotbiruitoare, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, ziua frăției muncitorilor din toate țările.

A intrat în tradiția sărbătorii de 1 Mai ca omenii muncii să treacă în revistă cu acest prilej forțele lor, să facă bilanțul succeselor și să scruteze perspectivele dezvoltării mișcării muncitorești. Cu șapte decenii în urmă, oamenii muncii puteau deontina pe drept cuvânt: „Azi nu simțim nimic pe lume, lupții ca totul voi să fiți!” Dar astăzi? — Să privim harta lumii: pe arsele întinse — de la Oceanul Pacific de Nord pînă în Pamir, de la ghețurile Alpi și Adriații pînă la Pacific — este dominant sistemul socialist, a celui principală caracteristică este aceea că în cadrul lui omul muncii, fostul rob al capitalismului, este liber de exploatare, a devenit stăpîn al avuțiilor și destinului său.

Fapte de netăgăduit împrin chiar recunoașterea socialismului asemenea noaptea în ceea ce a făcută recent de ziarul „New York Herald Tribune”: „In cursul ultimilor ani — scria ziarul — lumea a asistat la o largă dezvoltare a economiei U.R.S.S., la consolidarea Europei răsăritene industrializată, la victoriile comunistilor în China și în alte părți ale Asiei”.

Sint doar câteva zile de cînd a apărut comunicatul despre îndeplinirea celui de-al cincilea plan cincinal (1951-1955) al Uniunii Sovietice și, cîtîndu-l, fiecare dintre noi a împărțit bucuria oamenilor sovietici care au fructat un puternic pas înainte spre comunism.

In 1955, Uniunea Sovietică a produs mai mult oțel și mai multă energie electrică decît Anglia și Germania occidentală laolaltă. Presa engleză, relatînd conferința ținută de savanții sovietici Kurcaev la centrul atomic britanic, a arătat că „ea a făcut senzație”, demonstrînd că „Rusia a intrat cu mult înaintea noastră, în America în tendința de a pune energia termoneucleară în slujba industriei” (Daily Express). Toate aceste splendide realizări sînt opera poporului sovietic, popor erou, constructor al comunismului, condus și organizat de gloriosul partid comunist.

Congresul al XX-lea, pîtruns de spiritul creator al leninismului, a ogîndit cu putere coeziunea de monolit a P.C.U.S., unirea sa strînsă în jurul statului său major de luptă — Comitetul Central însemnînd eveniment de însemnătate istorică mondială. Congresul al XX-lea exercită o uriașă influență asupra întregului nostru al evenimentelor internaționale, contribuind la întărirea forțelor păcii, democrației și socialismului în toată lumea.

Sub conducerea eroică a său partid comunist, care aplică creator în vînturii marxist-leniniste la condițiile concrete ale Chinei și ale altor situații internaționale, marele popor chinez înfăptuiește în ritm rapid și în atmosferă de impresionant avînt lăitic trecerea treptată la socialism.

Un mare succes în munca pașnică creatoare întîmplîndu-se în toate țările de democrație populară. În țările europene de democrație populară, producția industrială a crescut de 2,5-5,5 ori în comparație cu nivelul anului 1945. Avîntul economic general al țărilor de democrație populară este cheșășuit de adîncă prietenie ce le unește, de ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice și de intrăajutorarea frățească dintre ele, de unitatea de nezdruccinată a țărilor socialiste. Istoria nu cunoaște asemenea relații între state ca cele ștătornicie în cadrul comunității țărilor socialiste.

Realizări importante în construcția socialistă a ogîndit și Republica Populară Federativă Iugoslavia. In 1955, nivelul antebelic al producției industriale a fost depășit în Iugoslavia de 2,8 ori.

Cu totul alta este situația din lumea capitalistă. Economia capitalistă se dezvoltă într-un ritm extrem de îneg și a devenit și mai nestabilă. Șomajul în masă, impozitele grele și scumpetea coboară nivelul de trai al oamenilor muncii din țările capitalismului. Meru mai puternic se dezvoltă mișcarea gre-

vistă. In Statele Unite, cheltuielile militare au sporit în anul 1954-1955 de 70 de ori față de anul 1913-1914. Dar faptele arată că militarizarea și cursa înarmării nu leuciesc, ci agravează bolile capitalismului. Lumea capitalistă se află în prezent într-o stare de su-praincordare, în fața unei crize economice mondiale. Orice s-ar strădui apologetii capitalismului să ascundă adevărul, orice formule amăgitoare — de teapa „capitalismul popular” — a inventa ei, oamenii vîd, judecă, trag concluzii: în întrecerea pașnică dintre cele două sisteme victoria va fi inevitabil de partea socialismului.

Ascendența și dezvoltarea istorică a sistemului colonial — monstruos sistem de jefuire și asuprire a unei mari părți a omenirii. Ascendența și dezvoltarea istorică a socialismului sînt însoțite de zdruccinarea și destrămarea sistemului colonial. India, Indonezia, Birmania și alte țări din Orient s-au eliberat de sub jugul capitalismului. La ordinea zilei se află problema lichidării totale a rușinosului sistem colonialist.

1 Mai 1956 găsește majoritatea covârșitoare a omenirii unită pe o platformă comună: coexistența pașnică a statelor cu sisteme sociale diferite.

Credincioase învățăturii leniniste despre coexistența pașnică, Uniunea Sovietică și toate statele socialiste promovează în mod activ o politică de sălbire a încercărilor internaționale de îmbunătățire a relațiilor cu toate statele, de întărire a încrederii între ele, de rodnică colaborare. Această politică se bucură de sprijinul popoarelor și înregistrează mereu noi succese. Vizita în Anglia a tovarășilor N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov, rezultatele tratativelor desfășurate cu acest prilej constituie un succes remarcabil al eforturilor Uniunii Sovietice și ale tuturor popoarelor pentru triumful principiilor coexistenței pașnice.

Dar faptele arată că ideea coexistenței pașnice are încă adesea puternici și incorigibili. Nesocotind realitățile vremurilor noastre, cerurile imperialiste se cramponează de vechile dogme ale „războiului rece”, ale politicii de „poziții de forță”, de ține că această politică este atât de discricionată în ochii popoarelor. O asemenea politică anti-populară este mai detestată de popoare și, sub presiunea lor, este criticată chiar de unii parteneri atlantici ai S.U.A. Unele țări imperialiste agresive arată popoarelor că se curupe și mai departe o ascuțită vigilență din partea lor. Cît timp există capitalismul, există și primejdia unor conflicte armate, a războaielor. Dar așa cum a subliniat cu tărie Congresul al XX-lea — războiul nu mai este o fatalitate; preîntîmpinarea lui este pe deplin posibilă.

Comunitatea țărilor socialiste, cu inepuizabilele sale forțe morale și materiale, grupul de state socialiste și neosocialiste, adapte hotărîte ale coexistenței pașnice formînd o vastă „coexistență pașnică”, mereu mai combativa mișcarea muncitorească din țările capitaliste, în frunte cu neîncufălele partide comuniste, mișcarea mondială pentru pace — lătă acele uriașe forțe care sînt capabile în zilele noastre să zăgăzuiască agresiunea imperialistă. De 1 Mai, popoarele demonstrează hotărîrea lor de a înfrîna pe adeptii războiului, de a obține sălbire mai departe a încordării internaționale, de a se realiza un acord în problema cea mai urgentă și mai vitală — dezarmarea.

În lupta pentru apărarea păcii, o uriașă însemnătate are problema unității clasei muncitoare. Nicînd măreața lozincă a unității muncitorești nu a avut o semnificație atît de profundă și de multilaterală ca în prezent! Dacă clasa muncitoare va acționa ca o singură forță organizată, dacă ea va da șevadă de o voință fermă, nu va fi războiul întîrînit de mai mult colaborarea frățească dintre ele, partidele comuniste cheamă neîncetat la lichidarea comunismului din mișcarea muncitorească, la unitatea de acțiune a sindicatelor, a partidelor clasei muncitoare — comuniste, socialiste și alte partide muncitorești. Există toate premisele ca acesta să se înfăptuiască! Mai mult decît în orice alt an, acest 1 Mai 1956 este mereu o fiu îndemni mobilizator, ca forțele muncitorești să se unească, să ridice mai sus steagul internaționalismului proletar, al luptei pentru pace, democrației și transformării socialiste, în condițiile specifice ale fiecărei țări.

Poporul român sărbătorește acest 1 Mai sub semnul luptei pentru traducea în viață a hotărîrilor celui de-al II-lea Congres al partidului. Dezvolîndu-mai departe industria socialistă și cu precădere industria grea, în cel de-al doilea cincinal trebuie să se asigure în țările și lărgirea sectorului socialist în agricultură, astfel ca el să devină preponderent ca suprafață și producție-marfă. Insufleirea pe care a trezit-o în inimile oamenilor muncii programul mare elaborat de Congres s-a ogîndit în avîntul întrecerii socialiste în cinstea zilei 1 Mai. Ca urmare a acțiunii patriotice a oțelărilor de la Hunedoara pentru a da cîte 600 șarje anual pe cuptor și schimb, s-a realizat în cadrul întrecerii cea mai mare producție cunoscută pînă acum în istoria combinatului. Îndeplinindu-și cu cinste angajamentele luate, petroliștii din Boldești au dat în această perioadă peste plan circa 3200 tone de țije. Insemnate cantități de produse peste plan au dat și muncitorii dintr-o serie de întreprinderi din industria bunurilor de consum.

Realizările obținute sînt o expresie a hotărîrii maselor de muncitori și tehnicieni din întreprinderi de a asigura îndeplinirea întocmai a II-lea cincinal. Partidul cheamă necontenit pe oamenii muncii — pe muncitori, tehnicieni și ingineri, să lupte zi de zi pentru ridicarea puternică a produc-tivității muncii și reducerea prețului de cost, asigurînd că aceasta și numai aceasta este calea sporirii producției.

În ordinea noastră socialistă scopul producției este omul cu nevoile sale. Răspundînd chemărilor partidului, luptînd pentru îndeplinirea planului, oamenii muncii contribuie la făurirea unei vieți mai îmbelșugate, mai frumoase.

Pe satul nostru ziua de 1 Mai prilejuieste un bilanț pozitiv. Numai în primul trimestru al anului 1956 s-au înfăptuit peste 1400 de noi gospodării și întovărășiri, ceea ce reprezintă un șfert din numărul celor înfăptuite în întreaga perioadă 1949-1955. In două raioane din regiunea Constanța, opera transformării socialiste a agriculturii a fost în linii generale înfăptuită; iar în alte citiva raioane se țără sectorul socialist a devenit sectorul preponderant în agricultură. Ținînd seama de indicațiile Congresului P.M.R. că sarcinile luptei pentru dezvoltarea agriculturii sînt legate organele sarcinile luptei pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Întărire alianței dintre clasa muncitoare și țărănimia muncitoare este sarcina permanentă a oamenilor muncii din patria noastră, o sarcină esențială pentru întărirea și lărgirea sectorului socialist, în momentul de față este de cea mai mare însemnătate și urgență îndeplinirea la timp și în bune condiții a muncilor agricole de primăveră de care depinde obținerea unei recolte îmbelșugate.

Fotomontaj de George Vintila

Cu angajamentele îndeplinite

Furnalul de 700 m. c. de la Hunedoara a fost terminat

HUNEDOARA (Agerpres). — In aceste zile din așutul marii sărbători — 1 Mai — constructorii de pe șantierul Hunedoara au obținut o realizare de seamă: ei au terminat lucrările de construcție a noului furnal de 700 metri cubi, iar în prezent execută rodajul instalațiilor care deservesc agregatul. Pînă acum, la noul furnal a fost pusă în funcție stația de redresori cu mercur, s-a făcut proba de funcționare a altor instalații ca: automatice și mecanisme de la casa troliilor, sistemul de alimentare a furnalului, instalațiile pentru turnare etc. Mai sînt puține zile pînă cînd lucrările de recepție, precum și ultimele probe de funcționare a instalațiilor vor fi complet terminate. Momentul sărbătorec cînd se va elabora prima șarjă de fontă este așteptat cu nerăbdare

atit de constructorii, cît și de șantier-giștii combinatului. Noul furnal va contribui la creșterea considerabilă a producției de fontă a combinatului siderurgic. El va da o producție de 1,5 ori mai mare decît întreaga producție de fontă realizată în țara noastră în anul 1938.

Grație producției de fontă de șantierului agregat evidențiază activitatea a zeci de constructori și montori care s-au distins printr-o muncă entuziasată, executînd înainte de termen lucrări deosebit de importante. Montorii din brigada condusă de comunistul Traian Rosu, electricienii din brigada condusă de Cornel Stăncu, dulgherii din brigada lui Ion Vlăduțescu, zidarii șamatori din brigada condusă de Andrei Toth și mulți alții.

Bilanțul rodnic al minerilor Văii Jiului

PETROȘANI (coresp. „Știința”). La Comitetul raional de partid din Petroșani soses în ultimele zile vesti înbucurătoare din toate colțurile Văii Jiului. Colectivul minei Lonea raportează că și-a realizat angajamentul lui în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai de a da peste plan, în primele 4 luni ale anului, 4000 tone cărbune. Minerii Petriei și-au îndeplinit și ei angajamentul, dînd în luna aprilie peste plan 2200 tone cărbune.

La Lupeni alte două brigăzi de mini sînt și-au îndeplinit și ele angajamentele, o fiică de cărbune pe zi cu țărirea într-un schimb”. De cînd aplică această inițiativă, brigăzile de mini conduse de Ion Lăzăr și Alexandru Matei dau în fiecare zi între 15-25 tone cărbune în plus.

38 de întreprinderi din Ploești și-au îndeplinit înainte de termen angajamentele

PLOEȘTI (coresp. „Știința”). — In ziua de 27 aprilie la Comitetul orașeneș de partid Ploești s-a făcut bilanțul întrecerii socialiste în cinstea zilei de 1 Mai. Cu acest prilej s-a arătat că un număr de 38 de întreprinderi din orașul Ploești, — mai mult de 80% din numărul total — și-au îndeplinit înăz ziua de 25 aprilie angajamentele luate. Printre colectivele fruntașe se numără și cele din întreprinderile petrolifere.

În ultimul timp, toate minele din Valea Jiului și îndeplinesc și depășesc sarcinile de plan, străduindu-se să recupereze rămînera în urmă din primul trimestru al anului.

Refinorii și distilatorii rafinării nr. 1 Ploești, luncind cu însuflețire în întrecerea sub lozincă: „Din această tonă de țije mai multe produse albe”, au reușit ca în perioada 1 ianuarie — 27 aprilie să producă 6100 tone de produse albe peste prevederile planului, depășindu-și cu 1.100 tone angajamentul luat.

Succese deosebite în lupta pentru valorificarea optimă a fiecărei tone de țije au realizat colectivele de la instalațiile de cracare termică și D.A. 4 în frunte cu comunistii Mihai Răduț și Pop Petre și Marin Georgehe.

A fost lansat un nou șlep

OLTENIȚA (coresp. „Știința”). — Colectivul șantierului naval Oltenița sărbătorește anul acesta ziua de 1 Mai cu o nouă victorie în muncă. Muncitorii și tehnicienii de aici au lansat vineri 27 aprilie la ora 18,30 primul șlep de 1000 tone din producția anului 1956, îndeplinindu-și astfel angaja-

mentul luat în întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai.

Operațiunile de lansare a șleputului pe apele Dunării a decurs în cele mai bune condiții. Printre cei care s-au distins în muncă, contribuind în mod deosebit la executarea în termen deosebit a tuturor lucrărilor, se numără niturii Iordache Cornel, Șane Iordache, sudorii Adriaan Matei și Alfred Bernic, timplarul Alexandru Dumitru și alții.

Primul cazan de locomotivă complet sudat

Muncitorii din sectorul locomotive al Capitală au terminat lucrările primei locomotive cu cazanul complet sudat, fabricat în țara noastră. Proiectul cazanului, realizat pe baza documentației sovietice, aparține întîrului inginer Dumitru Croicu. Cazanol sudat, montat pe locomotiva cu seria 50.565, a dat rezultate bune la toate probele statice și de parcurs făcute.

Față de cazanele nituite, cazanol sudat prezintă avantaje atit în ceea ce privește fabricația cît și exploatarea lui. Inlocuirea niturii prin sudură a făcut ca timpul de execuție a cazanolului să se reducă la jumătate. Consumul de materiale este de asemenea mai mic, ceea ce atrage o reducere a greutății cazanului cu 10-15 la sută.

La realizarea primului cazan sudat a fost obținută o economie de materiale și manoperă de peste 10.000 lei. In plus, prin înlăturarea focarelor de depuneri a pietrei pe pereții (la cazanul nituit) durata de exploatare a cazanolului se prelungește simțitor.

Primul cazan sudat în întregime constituie o importantă realizare a cerșitșilor de la Complexul „Grivița Roșie”. La obținerea acestui succes au adus o contribuție prețioasă cazangii Matei Bobiță și Nicolae Nicolae, maștrul Ștefan Georgehe și alții. (Agerpres)

Realizările petroliștilor din Oltenia

CRAIOVA 28 (Agerpres). — In cinstea zilei de 1 Mai, petroliștii de la șcheia nr. 1 producție din Oltenia s-au angajat să extragă peste plan 500 tone de țije. Pentru îndeplinirea acestui angajament ei au trecut la aplicarea inițiativii petroliștilor din la sonda nr. 1109, de ridicare a nivelului schimbului de noapte la productivității lui de zi, au extins mica mecanizare la un mare număr de sonde și au luat măsuri pentru folosirea deplină a capacității troliilor. Datorită activității rodnice depuse de întregul colectiv, angajamentul luat în cinstea zilei de 1 Mai a fost îndeplinit cu 4 zile înainte de termen.

De la începutul anului și pînă acum, petroliștii de la Trestul nr. 7 Oltenia au extras peste plan aproape 1500 tone de țije, depășind astfel cu mult angajamentele luate în cinstea zilei de 1 Mai.

Număr special de 1 MAI

Adunări festive în cinstea zilei de 1 Mai

La adunarea care a avut loc la uzinele „23 August” a vorbit tov. Victor Orșă, din partea comitetului de partid al uzinelor. Vorbitorul a subliniat însuflețirea cu care metalurgiștii uzinelor „23 August” au înfăptuit acest eveniment. Planul producției globale pe luna aprilie a fost îndeplinit în proporție de 107%, iar indicele productivității muncii pe aceeași perioadă a fost depășit cu 3%.

La adunarea de la uzinele „Mao Tze-dun” tov. Petre Budeanu, secretarul comitetului de partid al uzinelor, a evidențiat munca entuziasată a turnătorilor, cazangii, forțarilor și strungarilor, a constructorilor de autotubose și autosanitare care au obținut în luna aprilie indici înalți de productivitate.

La sfîrșitul primului schimb, muncitorii, tehnicienii și funcționarii întreprinderii „Mătașea populară” din Capitală au participat la adunarea festivă ținută în cinstea zilei de 1 Mai.

Cu acest prilej a vorbit tov. Nicolae Mihai, directorul fabricii, care a arătat că muncitorii acestei întreprinderi au dat în luna aprilie peste plan mai mult de 10.000 m.p. țesături și au introdus în fabricație 10 noi desene și modele.

La adunarea de la uzinele „Ernst Thälmann” au luat parte și membrii delegației Federației muncitorilor din metalurgie din R. P. F. Iugoslavia în frunte cu tov. Janko Rudolf, conducătorul delegației, care ne vizitează țara.

Solemnitatea înmînării unor decorații

Simbăta la amiază, la Preziđiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a avut loc solemnitatea înmînării unor decorații.

La solemnitatea au luat parte tovarășii dr. Petru Groza, preziđintele Preziđiului Marii Adunări Naționale, Avram Bucur, secretarul Preziđiului Marii Adunări Naționale, Eugen Alexe, loșitor al ministrului Agriculturii, Ștoian Petrescu, loșitor al ministrului Gospodăriei Agricole de Stat, Aurel Ungur, loșitor al ministrului Săucultururii, și alții.

Pentru activitatea îndelungată și meritele deosebite în muncă au fost decorați cu Ordinul Muncii clasa II-a și clasa III-a un grup de medici, ingineri, muncitori și funcționari.

Au fost decorați cu Ordinul Muncii clasa II-a și clasa III-a un grup de muncitori, tehnicieni, ingineri și cadre de conducere din sectorul agricol și silvic, pentru merite excepționale și rezultate deosebite obținute în producția și distribuția alimentelor.

Pentru îndelungata activitate în domeniul literaturii, scriitorul Carol Molter a fost decoraț cu Ordinul Muncii clasa III-a.

Cu ocazia apariției celui de-al 2000-lea număr al ziarului „Steagul Rosu” din Petroșani a fost decoraț cu Ordinul Muncii clasa III-a tov. Constantin Măgădlin, redactor-șef al ziarului.

Cu prilejul împlinirii a 40 de ani de activitate și pentru merite deosebite în muncă tov. Lucreția Fekete, legătoreasă la întreprinderea poligrafică din Sibiu, a fost decoraț cu Ordinul Muncii clasa III-a.

Înminind înaltele distincții, tov. dr. Petru Groza a felicitat călduros pe cei decorați.

În numele celor decorați a rășbiran, șofer, E. Buraciov, directorul centrului mecanic Constanța, E. Pălamaru, șef de laborator la Institutul de cercetări zootehnice, și Crăciun Georgescu, brigadier silvic. (Agerpres)

Au terminat însămînțările

■ Oamenii muncii de pe ogoarele raionului Vinju Mare au terminat însămînțările de primăvară la 26 aprilie.

■ Membrii gospodăriei agricole colective „23 August” din satul Obreț, raionul Alba, au terminat la timp însămînțarea culturilor din prima epocă. In ziua de 19 aprilie colectivii au început însămînțatul porumbului, lucrările pe care au terminat-o în două zile. Ultimul porumb însămînțat a fost porumbul hibrid.

URCUS

Insemnări dintr-o gospodărie colectivă

Era în primul an de la înființarea gospodăriei colective din Ceacu. O veste, oarecum hazlie, făcuse pe atunci ocol prin sat, trecuse și dincolo de marginile lui. Se spunea că la cursurile unei școli de partid din Călărași, reședința de raion, a avut loc următoarea convorbire între lectorul școlii și unul dintre elevi, colectivist din Ceacu:

— Ce origine socială ai dumneata? Întrebase lectorul. Care e situația materială a părinților?

— Păi de, tovarășe, răspunse cel întrebat, tata era două pogoane... pe numele mamei se găsește trecut unul... cu totul trei pogoane.

— Deci țărani săraci!

— Da, săraci și ai dracului...

— N-am auzit de o asemenea origine socială!

— Așa e, dar degeaba zîmbiți, tovarășe lector... Sînt ai dracului... Pentru că le arăt negru pe alb că e mai bine în gospodăria colectivă și ei tot nu vor să mă creadă... Da' odată și odată tot o să-l conving... O să ajungă ea gospodăria noastră mare și puternică!

„Nu știu dacă părinții colectivistului care își definește într-un fel al lui, propriu, originea socială, s-au înscris sau nu, dar știu că zeci și zeci de familii au venit alături de primii colectivști. Gospodăria colectivă „Gheorghe Dimitrov” din Ceacu a crescut neîncetat.

„La sediul gospodăriei, în camera consiliului de conducere, sînt afișate graficele care oglindesc drumul străbătut an de an de colectivștii din Ceacu pentru a ajunge acolo unde sînt azi. Un cerc mic, cu diametrul de cîțiva centimetri. Înăuntrul său două cifre: 75 — numărul familiilor care în 1949 au pus temelie trinității gospodăriei colective. De la cercul acesta pornește în sus, fiind cartonașul de-a curmezisul, o săgeată în virful căreia se scrie într-un nou cerc cu diametrul mult mai mare, înăuntrul unui număr: 389 — familiile care fac parte acum din gospodărie. În stînga, jos, alt grafic: „Sporește fondul de bază al gospodăriei noastre colective”. Cifrele sînt grăitoare: 176.248 lei, fond de bază în primul an (1949). Numai după un an el și crescut cu peste o sută de mii. Și așa, de fiecare dată. Anul trecut a ajuns la 1.559.800 lei.

Nu departe de cifrele cu privire la sporierea fondului de bază — alte cifre: creșterea, pe ani, a efectivului de animale de producție de la 3, cîte erau la înființare, la 1636 (vacă, porci, oi și altele) cîte sînt acum.

Iată și graficul veniturilor, alcătuit pentru fiecare an, din coloane grupate cîte trei, una lângă alta. Coloana colorată în albastru reprezintă venitul total în bani obținut pe gospodărie; a doua coloană, colorată în roșu, evaluarea în bani, la prețuri de achiziție, a produselor primite pentru o zi-muncă; iar a treia, banii împărțiți colectivștilor la o singură zi-muncă. Să luăm coloana aceasta, a treia, de culoarea vișinie putredă. În 1949 nu s-a împărțit nici un ban; în 1952 — 2 lei de zi-muncă, în 1954 — 10 lei; anul acesta, 1956, deși sînt abia la început veniturile mari le vor obține de-abia de acum înainte, mai ales după treieris și culesul culturilor de toamnă, după vânzarea legumelor și a produselor animale, totuși colectivștii au și primit 4 lei pentru o zi-muncă.

— Parcă am urca pe trepte. Din ce în ce mai sus.

Așa mi-a spus Ion P. Florea, președintele, pe cînd priveam graficele acestea, ogîndă a dezvoltării gospodăriei.

Da, un adevărat urcus, din treaptă în treaptă, uneori sărînd și două trepte deodată. În 1953 — 1838 kg. porumb mediu la hectar; în 1954 — 2500 kg.; în 1955 — 3500 kg. medie la hectar, iar pe o întindere de două hectare porumbul a dat 5000 kg. de boabe la hectar. Dar îndărătul acestor succese stă munca rodnică a colectivștilor. Au fost trepte de urcat la introducerea unor noi metode agro-horticole: arătură adîncă de toamnă, polenizare suplimentară artificială, însămînțare în cuburi așezate în pătrăci, sămînțiră hibridă de porumb. Acești lucruri și în legătură cu creșterea vitei. Ca să se ajungă la peste 20 litri lapte pe o vacă în fiecare zi și să se renunțe la metoda hrănirii cu paie plus bătaie și să se treacă la conveler verde și porumb însoțitor.

Au fost trepte de urcat și în viața co-

lectivștilor. Ion Caraslav, care și-a petrecut copilăria și tinerețea argînd la bogătași, și-a făcut casă nouă. Zeci și zeci de colectivști au acum vacă de lapte în gospodăria lor personală. Cînd vine vremea de prăsilă, Constantin Nică, și el slugă și argat pe vremuri, la pe fiu-său Ion cu el, își pun amîndoi sapele pe biciclete și pornesc împreună la cîmp, la muncă. În sat, la Ceacu, peste o sută de familii de colectivști și-au ridicat case noi; peste o sută de colectivști și-au cumpărat biciclete.

E drept, nimic n-a căzut de-a gata, din cer. Ci tot ce s-a făcut are ca izvor viața muncii, creatoare, a masei de colectivști. Aceștia au avut de înfruntat greutățile începutului, cînd încă nu se pricepeau cum se conduce o gospodărie mare, cu zeci de familii și sute de hectare, au avut de înfruntat neîncrederea celor sovăielnici și uneltirile dușmanilor, care nu rare ori izbuteau să convingă pe cei „slabi de înger” ca să lipsească de la lucru. Multe neajunsuri le-au fost pricinuite mai ales la întocmirea planurilor de producție: un lucrător de la secția agricolă a statului raional venea doar la sediul gospodăriei, lua datele și pleca înapoi la Călărași, de unde se întorcea cu proiectul de plan „gata întocmit”. Proiectul acesta nu mai era dezbătut: „aprobarea” lui se reducea la o simplă ridicare de mîini. Așa s-a întimplat că gospodăria s-a pomenit într-o vreme fără bază financiară. Unii colectivști în loc să vină la muncă în brigadă, lucrau în alte părți ca să-și facă rost de strujeni de porumb pentru vitele din gospodăria personală; vacile gospodăriei, hrănite doar cu paie, ajunseseră la cel mult doi litri de lapte pe zi — cît o capră.

Da, fiecare pas înainte a fost cucerit! Fiecare pas înainte a însemnat înfrîngerea unei greutăți!

Minile de aur

de VICTOR TULBURE

Deapururi cînte harnicelor minii,
Călte-n foc, asprite pe unelte,
Ce știu să are și să coacă pînă,
Să-tîndă peste fluviul poduri zvelte;
Și născocesc din peatră frumuseți
Și-i luminează omeniei chipul
Și iscă vîlă în pustietăți
Și holde mișcă und-a fost nisplul;
Sau cuie bat și-naltă căprioară,
Ori pun răsad și altoesc copacii,
Iar în maramă fac să crească flori,
Să zboare fluturi și să ardă macii;
Sau pînă-n zori plecate stau pe cărți
Și apeler le dau o altă cale
Și schimbă fața învechitei hărți
Și scormonesc adîncuri minerale!

Brătară n-au, Sînt minii de om sărac.
E-nscrisă urma de cătușe-n ele
C-au tras sirene prestînd alt veac
Și-n anii grei au strîns în pumni zăbrele.
Cei mulți și drepti căldura lor o știu.
Și mina lor spre-aceste minii n-tînsă
Căci ele-naltă o stea cu scîlpăt viu
Și poartă-un steag ca flacăra nestînsă.

Carnet

Palatele culturii

„Mi-a fost dat s-o văz și pe asta. Țin minte că acum vreo 15 ani am mai pășit prin orașul acesta. Pe atunci m-a tras boler Gri-gori să mă aștern numele pe hirtie! Mi-au mințit degetul gros cu cernăla și l-am apăsă pe hirtie. În ultimii ani însă am învățat să scriu, nu numai să scriu. Că scrie în înaltul clădirii istea: „Palatul Cultural”.

Cam așa îmi vorbea mai de mult Petre Gură, un țărăn din părul alb, venit de prin părțile Buzăului cu treburi pe la Ploiești.

Am intrat apoi să vizităm Palatul Cultural, Nui-tocmai o treabă ușoară pentru că palatul are o mulțime de camere.

În acest palat și-au găsit sau își vor găsi în gînd sălă multe instituții de cultură. Palatul va deveni un puternic țărăn care își va trimite razele pînă departe, în toate colțurile regiunii spre schelele petrolifere și spre satele de prin munții Buzăului.

În 12 camere sînt frumos rînduite peste 600 mii volume ale bibliotecii, iar alături, în trei săli spațioase, cititorii tineri și vîrstnici sînt adînciți în lectura unei cărți.

La cerul literar „I. L. Caragiale” vin numeroși muncitori și elevi ca să-și citească versurile sau schițele pe care mai tirziu le vor auzi în interpretarea unor brigăzi artistice din

Întreprinderi și cămine culturale.

Casa de creație populară va da îndrumări în domeniul literar, muzical, dansuri sau al artei dramatice pentru valorificarea bogăției folclorice.

În sălile destinate cercetării Casei de cultură vor veni oameni pentru a deprinde meșteșugul cîntecului gros cu cernăla și l-am apăsă pe hirtie. În ultimii ani însă am învățat să scriu, nu numai să scriu. Că scrie în înaltul clădirii istea: „Palatul Cultural”.

Prin sălile Palatului Cultural vor păși numeroși vizitatori din țară și din străinătate să-și îmbogățească cunoștințele, admirînd picturile și sculpturile aflate la expoziția permanentă sau cercetînd cu interes materialul expus la Muzeul de științe naturale.

În sălile palatului vor da concerte orchestra simfonică „Ciprian Porumbescu” și orchestra populară „Flacăra”.

La ieșirea din Palatul Cultural mi-am luat rămas bun de la bătrînul sătean.

De el mi-am adus aminte ori de cîte ori poposeam într-un oraș care stăse poate mîndrii cu un Palat Cultural — fie în portul dunărean Galați, fie în frumosul Tg. Mureș, fie în „ducele țîrg al leșilor”, supranumit pe drept cuvînt „Orașul culturii”.

Și de fiecare dată vedeam cu ochii mei un oraș înalt, încă în putere, cu să-și citească versurile sau schițele pe care mai tirziu le vor auzi în interpretarea unor brigăzi artistice din

ANDREI CROITORU

Așa arăta prima pagină a numărului festiv al ziarului „Munca”, apărut în anul 1890 cu ocazia sărbătoririi primului 1 Mai în țara noastră. Sărbătorirea zilei de 1 Mai era legată de atunci de lupta clasei muncitoare pentru emancipare, pentru ziua de muncă de 8 ore — și nu de 14 ore, așa cum impuseră patronii — pentru democratizarea sistemului electoral, pentru dreptul la greve și altele. Desenul lui Ișu arată și deruta burgeoisiei și moșterimii în fața organizării clasei muncitoare, a solidarității dintre muncitori și țărani în lupta pentru revendicări democratice.

Parcul poporului din Craiova

CRAIOVA (coresp. „Scintei”). — Puțin sînt acei cîlători care — trecînd vara prin Craiova — s-au nu fi vizitat Parcul poporului. Pe aproape 100 ha. se întinde imensul parc, cu poienile și colliurile de pădure care te farmecă. Încă din iarnă s-au făcut pregătiri pentru înfrumusețarea parcului. În cele 12 sere care se întind pe o suprafață de 1.000 metri pătrați se cultivă și cresc garoafe, mușcate, pri-

mule, crizanteme, mișcunule și alte flori de care se ocupă cu dragoste bătrînul Constantin Gai și fiul său Dumitru.

Lîngă sere se află pepiniera de arbuști și pomi, ca lămîi, liliac, aluni, frasin, plopi.

Odată cu venirea primăverii, aleile parcului au fost curățate, au fost săpate ronduri cu flori, s-au plantat

arbuști și în curînd va începe răsădira florilor.

Punctul cel mai frumos al parcului este lacul și debarcaderul. Pe aproape 2 ha. se întinde lacul străjuit de arbori mari. Bărcile se repară, restaurantul de pe marginea lacului se reamenajează, iar la castel, unde se va deschide un bufet, se fac reparații.

Pitorescul parc din Craiova își așteaptă cu drag vizitatorii.

PUTEREA

de CONSTANTIN CHIRIȚA

reacțiile chimice și aerul cald. Producătoarele de aer cald sînt coperbele. În acești cilindri cu înveliș de metal de forma unor căcuți lungi cu viri rotund (3 la număr, în construcția cărora au intrat aproape 5.000.000 de bucăți cărămizi refractare) aerul și încălzit cu ajutorul combustibilului-gaz la o temperatură de aproape 800 de grade și izgonit în furnal.

Coverbele primesc în primul rînd enorme cantități de aer. Cu această pompă a aerului în coperse se ocupă turbosulfantele, niste turbine asemănătoare celor electrice, în stare să expandez în coperse mii de metri cubi de aer într-un minut. Coperbele primesc în al doilea rînd enorme cantități de combustibil în vederea încălzirii aerului. Acest combustibil îl alcătuiește gazul de furnal, produs în urma reacțiilor chimice din interiorul aparului. Pentru a ajunge însă în stare de combustibil, gazul de furnal suferă un șir de operațiuni extrem de complicate. E de ajuns să spunem că instalația de captare, prelucrare, curățire și depozitare a gazului e o uzină imensă, una din cele mai mari părți ale întregului furnal.

În totalitatea lui, furnalul a consumat peste 20.000 de metri cubi de beton armat, peste 7.000 metri cubi de zădărie. În construcția sa au intrat mii și mii de piese, începînd cu bucăți de zeci de tone și terminînd cu capete de oțel sau aluminiu mai mici decît unghia. Poate că proporțiile sale se pot întrezări mai bine dacă se află că numai părțile vopsite ale furnalului alcătuiesc o suprafață de 138.000 metri pătrați.

Constructorii

Am crezut necesar să înfățișez toate acestea pentru a sugera cituși de puțin ce a însemnat pentru constructorii noștri înălțarea acestui cel mai mare furnal din țară. Construcția lui a constituit un mare examen nu numai pentru miile de muncitori și tehnicieni care au lucrat efectiv la Hunedoara. Ea a constituit un examen pentru întreaga industrie și tehnică națională. Căci, cu excepția cîtorva mecanisme

Hunedoara a intrat în istorie în secolul al XV-lea, cînd a devenit reședință crallor Ion și Matei Corvin. Și aproape două de mileniu faima ei a ținut de domeniul istoriei. Secol de secol, orașul huniazilor n-a înfățișat lumii decît treptat și împietrit în semetul castel înființat pe una din colinele regiunii. Din înălțimile sale făcute, castelul domina orașul și ținutul de pe malurile Cernă, glăsuind parcă despre o singură glorie — gloria trecutului. Nici chiar atunci cînd au apărut la poalele castelului primele așezări industriale, Hunedoara nu și-a pierdut faima cea veche. Puterea noilor construcții era prea mică pentru ca să poată scribi cît de cît amintirea vremilor apuse. Castelul vechi și semel nu-și simțise încă rivalul pe platurile Hunedoarei.

De cîțiva ani însă vechile țărani au fost zguduite de năvala unui toant uman cum n-a mai auzit niciodată. Cernă și-a revărsat puterea lor liberă pe pămînturile de la poalele castelului. Miștile și gîndurile lor au început să înalțe zidurile industriale neîntrecute în frumuseți și forță. Furnalele vechi, bătrîne și neputincioase, au fost înverșinate și întărite; alături de ele s-a înălțat un nou furnal, strălucitor, elegant și puternic, de două ori mai puternic decît cel mai mare furnal de pînă atunci; fabrica de aglomerare, cu corpul ei roșetic, ar putea singură ascunde în cuprinsul ei întregul castel cu care se mărginește; instalația fabricii de coacă în construcție atrage ochii de la mari depărtări; iar noua termocentrală își înființează coșul drept de metal în înălțimii vulturilor. În jurul acestor gigantice puncte cardinale își îndesă zăpăzite alte construcții, mai mărunte (fabrica de dolomită, fabrica de oxigen, stația principală de conexiune, depozitul mecanizat Peștiș etc.).

Tara avea nevoie de putere pentru a fi stăpînită pe soarta ei, pentru a-și făuri o zestre bogată în anii de mai tirziu; tara avea nevoie de oțel. Și Hunedoara a devenit în cîțiva ani o cetate a oțelului, unul din cele mai puternice izvoare de forță ale patriei noastre. Hunedoara se găsește cu uriașe podoaabe metalice pentru întreprinderi sărbătoare a muncii cînd și pînă la țărani ei a atins marginile. Tara avea însă în continuare nevoie de oțel și partidul și-a îndreptat încăodată ar-

Gloria nouă

Cu cîteva zile înainte de 1 Mai într-o seară liniștită și caldă, am cîntă treaptă cu treaptă scările ce însoțesc furnalul, pînă în virf. Vederea nu mai împlînea nici un obstacol. Tot orizontul era desoperit. În față se zărea puzderia de blocuri și vile care alcătuiesc orașul muncitoresc, noua Hunedoara. Mai aproape, de jur împrejur, se vedea în toată splendoarea lui, combinatul: uzinele noi, fabricile noi, scheletul metalic al noii oțelării, fișia de pămînt care va adăposti mai tirziu noul laminor. De acolo de sus, dimensiunile tuturor construcțiilor păreau mici, oamenii de abia se zăreau în ceața înserării. Mă aflam pe cea mai mare înălțime ridicată de mîna omului pe pămîntul Hunedoarei.

Am zărit în spate și castelul Hunedoarei. Îmi părea mult redusă semnificația lui. Hunedoara și-a cîștigat în anii aceștia o nouă faimă: pe aceea de cetate a oțelului. Castelul a rămas o pagină veche de istorie. În cîțiva ani, constructorii noștri au zidit zeci de noi castele care, în afară de frumusețe și măreție, mai posedă un lucru, cel mai de seamă dintre toate: puterea. O putere nouă în mina oamenilor liberi și pașnici. O putere concretă în slujba unui ideal pe care și-l făurise în chipul cel mai concret: socialismul. Oțelul Hunedoarei înseamnă putere. Șuvoalele roșii care năvălesc afară, în lume, din trupurile gigantilor Hunedoarei, revărsă în toată țara puterea oțelului. Valurile de oțel ale Hunedoarei înalță în toată țara, transformîndu-se într-o puzderie de valori metalice care întăresc industria și agricultura noastră, care dau puteri de oțel constructorilor noi vieți.

Noaptea își trimită negurile. Orașul industrial al Hunedoarei era înscris de flăcări. Silueta castelului se topea încet în negură. Părea că o înțreagă istorie își pleacă biruită grumazul.

